

tør nok sige mindst 200, som skulle have Alderdomsundersøttelse, og lad os blot sætte 150 Kr. til hver, bliver det 30,000 Kr. om Aaret. Jeg tror saaledes, at det er et Spørgsmaal af saa stor Rækkevidde, at der er Anledning til paa det danske Samfunds og de danske Kommuner's Vegne at tage det under en saadan Overvejelse, som Udvalget har anset det for fornødent at gøre.

Med Hensyn til de to Nr., som det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Det. Hansen) nævnde, skal jeg tillade mig at sige, at det ene af dem omtalte jeg i mit Svar, det var Nr. 85. Det andet, Nr. 40, angaar et ungt Menneske, der for Tiden faar Undervisning her; hans Ansøgning har jeg ikke taget med, thi jeg tænkte mig ikke Muligheden af, at dette Spørgsmaal skulde blive rejst, og jeg kan jo ikke husse alle Ansøgnin- gerne uden ad. Jeg tror imidlertid ikke, at jeg tager fejl, naar jeg siger, at det er saaledes, at den unge Mand er Søn af danske Forældre, der midlertidig have opholdt sig i Sverige, en ung Mand, for hvem det vil falde ganske naturligt, at han vil opholde sig hele sit Liv i Danmark. Den Slags Tilfælde have vi haft før, og der har ogsaa paa denne Lov været andre Tilfælde, hvor vi ere gaaede bort fra Reglen om de 5 Aar, naar man maatte sige, at det var en ung Mand, om hvem det, efter alt, hvad man kan domme, maatte ventes, at han vilde blive en nyttig Medborger af Samfundet. Saaledes tror jeg, at Sagen staar; men det er efter Hukommelsen, jeg svarer; jeg er ikke ganske sikker paa, at Svaret er rigtigt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt den Sygehjælp, som vedkommende har opnaaet, vilde være Fattighjælp under de nuværende Forhold, skal jeg tilstaa det ærede Medlem, at det har Udvalget ikke undersøgt, og jeg mener heller ikke, at der var Anledning for Udvalget til at undersøge Sagen. Det var Fattighjælp, den Gang vedkommende modtog den, og desuden er Forholdet det, at disse 4 Ansøgere ikke have faaet Ubefaling fra en Kommune, om hvilken man kan sige, at den altid har udmærket sig ved stor Humanitet ved Afgørelsen af slige Spørgsmaal, nemlig Kjøbenhavns Kommune. Efter Landstingets gamle Regler kunde der ikke være Tale om at bevilge disse Ansøgninger, naar man vilde fastholde den Forordning, som Landstinget tidligere har hævdet, at Ansøgerne skulle have Ubefaling fra Kommunalbestyrelserne. Saaledes som Forholdene i det hele taget ere, forekommer det os derfor, at vi for disse fire Vedkommende ere nødt til at sige: dem kunne vi ikke gaa med til.

Hvorvidt nogle af Ansøgerne nu maatte

kunne have været her i 12 Aar, kan jeg ikke sige noget om; men saa meget kan jeg sige, at hvis de havde været her over 12 Aar, den Gang de indgave deres Ansøgninger, er det deres egen Skyld, at de ikke have oplyst det, thi det skal jo oplyses, hvor længe de have været her. Et Sted maa man jo sætte en Grænse, naar man overhovedet vil opstille en Tidsgrænse. Vi have ment, at 12 Aar frembød sig som en naturlig Grænse, og vi mene fremdeles ogsaa, at det er naturligt at tage Tidspunktet for den Dag, Loven bliver forelagt, og ikke den Dag, den muligvis bliver vedtagen; thi det kan være meget forskelligt. Nogle Aar er Loven bleven vedtagen allerede i December og i andre Aar først henimod Slutningen af Rigsdagssamlingen, jeg tror, man som Grænse maa holde paa den Tid, da Lovforslaget bliver indbragt her i Tinget.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Med Hensyn til Afstemningen tror jeg at opfylde de antydede Ønsker, naar jeg foretager den saaledes, at af de 20 Numre, som ere indstillede til at gaa ud af Lovforslaget, gøres de 15 til Genstand for en særlig Afstemning, og de andre 4 Numre, som have været specielt omtalte, blive en anden Afstemningskreds, dog saaledes, at inden for dem igen et Nummer kommer til særlig Afstemning, nemlig Nr. 217. Naar jeg saaledes tager disse 3 Grupper, tror jeg at fyldestgøre de Forlangender, som ere stillede til mig, og naar ingen siger noget andet eller mere, retter jeg mig derefter. — Desuden er det en Selvsølge, at Nr. 288, der er død, skal udgaa.

Ændringsforslag uden for Betænkningen af Indenrigsministeren, tiltraadt af Udvalget:

Som nyt Nr. 187 (eller — hvis Udvalgets Ændringsforslag vedtages — Nr. 177) indsættes:

„Nils Løffström, Smedesvend af Aarhus, født i Kongeriget Sverig“, hvorefter de efterfølgende Nummere rettes i Overensstemmelse hermed.

vedtoges uden Afstemning.

Med Hensyn til Ændringsforslag af Udvalget:

Følgende paa Lovforslaget opførte Nummere: 4, 10, 17, 42, 61, 66, 83, 88, 91, 132, 193, 196, 202, 215, 217, 226, 265, 288,